

שיחות. עובדות. סיפורים
והנהגות מעניינת דיומא
יוצא-לאור ע"י
ועד תלמודי התמימים העולמי

ב"ה
תשרי
תשע"ט

ג'ר'זן ט
יא תשרי

ליזבאזיטש

שבליזבאזיטש

לאן להתקדם!?

- אחרי שיהודי הגיע לדרגות גבוהות ביותר
ביום הכיפורים, מדוע נדרש ממנו להוסיף? -

לו שכל ענינים אלו אכן נפעלו - הרי אע"פ
שישנו ציווי (המרומז בשם הפרשה) שעליו
להתבונן מה בא לאחר מכן, "אחרי",

אך יכול הוא לחשוב שעדיין אין הוא אוחז
בדרגת ה"הידור" שאליו באים על ידי העבודה
ד"אחרי",

על כך אומרים לו, שאם הוא לא יתעסק בענין
ד"אחרי", ולא ילמד את הענינים שבפרשת אחרי
(הכתובים לאחר עבודת יום הכיפורים) - הוא
לא ידע שהוא צריך להיזהר מכו"כ ענינים, עד
לענינים שהם "כמעשה ארץ מצרים!"

. . וזוהי ההוראה שיש לקחת מהענין
ד"אחרי" - שבשעה שמתעסקים בכל
עשרת המבצעים - יוצאים מהישות

המשך <<<

מנחה, ומיד לאחר מכן
תפילת נעילה -

אזי בעמדו ביום
הכיפורים, היום הקדוש,
ולאחר שהוא התנהג
כאדם קדוש, ונמצא
במקום קדוש - כאשר

מגיעים לתפילת מנחה של יום הכיפורים,
קוראים אז בתורה חלק מפרשת אחרי - לא
התחלת הפרשה, היכן שמדובר אודות עבודת
יום הכיפורים, אלא את הענינים שכתובים
לאחר מכן - שיש לדעת ש"כמעשה ארץ מצרים
גו' לא תעשו".

ולכאורה הרי הדבר אינו מובן כלל וכלל ("איז
דאָס געוואָלד") - עומד הוא ביום כיפור, עם
קיטל, בתוך רבים מישראל, והוא מתכוונן כבר
לנעילה - ואעפ"כ, מבהירים שעליו לדעת שגם
במעמד ומצב
זה עליו להיזהר
מ"מעשה ארץ
מצרים" ו"מעשה
ארץ כנען"!

ומכך רואים עד
כמה נוגע הענין
של "אחרי" -
שאין זה רק
ענין של הידור
מצוה; היינו,
שלאחר שהוא
למד את כל
הפרשה אודות
עבודת יום
הכיפורים עם
כל ה"שטורעם",
והתורה ("תורת
אמת") מבטיחה

בפרשת "אחרי" מדובר אודות עבודת יום
הכיפורים, שהיתה "אחת בשנה" - עבודה
שנעשתה ביום הקדוש ביותר בשנה, ובקודש
הקדשים - המקום הקדוש ביותר בעולם, וע"י
הכהן הגדול - ה'קודש הקדשים' שבנשמות בני
ישראל.

ולכאורה, לאחר שיהודי כבר למד את הפרשה
של עבודת יום הכיפורים, והתורה ("תורת
אמת") אומרת ש"כל העוסק בתורת עולה כאילו
הקריב עולה" - הרי כבר היה אצלו את הענין
של יום הכיפורים, ומה יש לו עוד להוסיף?

על כך אומרים לו - שכל הפרשה נקראת
"אחרי", כלומר, שמבלי הבט על השלימות
אלי' הוא הגיע, אחרי שכבר סיים את כל
עבודת יום הכיפורים - הוא עדיין נמצא
במעמד ומצב שיש צורך לחשוב על
"אחרי", שבא לאחר מכן; ומה שהוא למד
עד עתה היתה זו רק ההתחלה של פרשת
אחרי, אבל ישנם ענינים נוספים בפרשת
אחרי.

יכול הוא לחשוב לעצמו שהוא צריך להפריש
את עצמו רק מענינים שהם בדקות שבדקות -
אומרים לו, לא! ראשית כל עליך להפריש את
עצמך מכל הענינים שעליהם מדובר בפרשת
אחרי, עד לענינים שכתובים בסיום הפרשה,
"כמעשה ארץ מצרים גו' לא תעשו וגו'".

באמת, זוהי תמיהה גדולה ביותר: בשעה שיהודי
נמצא ביום הכיפורים, אחרי חצות היום, הוא
כבר התפלל מוסף, והוא עומד עתה להתפלל

JEM ID/192285

"מצוה לתקן וטובה מיד למחור יום-הכיפורים"
ליק אדמו"ר מבי"ל ליב"ר ויטו"ר שבתוך תורת
לחיות יום הכיפורים

הרחמן הוא יקים לנו

החשיבות בנקשת הגאולה

האמור לעיל הוא גם מענה לאלו הטוענים שהנהגה זו - לבקש תמיד
על הגאולה העתידה, "משיח נאו" - אינה מנהג שלהם, באמרו, "מנהג
אבותינו בידינו"!!...
ובכן: לכל לראש - תעיין בספריהם של גדולי ישראל, כולל - דברי
החיד"א הנ"ל, ואז תראה ותדע עד כמה חשוב ונוגע לבקש תמיד על
הגאולה!

ולהוסיף: עצם הענין ד"מנהג אבותינו בידינו" (שלכן, אין דרכם לבקש ולדרוש "משיח נאו") היא היא המערכת את הגאולה!! שכן, גם הם אומרים
בתפלתם: "מפני חטאינו גלינו מארצנו", ולכאורה, איזה "חטא" שייך אצל יהודים "יראים ושלמים", אשר, מנהג אבותיהם בידיהם!!? אלא ודאי, בהכרח
לומר, שהכוונה ב"חטאינו" לענין של חסרון, והחסרון הוא - מה שאינם מבקשים ודורשים "משיח נאו"! זוהי הסיבה לאריכות הגלות...
ובנוגע לפועל:

מובן וגם פשוט שאין להתפעל מדבריהם של ה"מלעיגים"... ואין להכנס עמהם ב"וויכוחים", שכן, כוונתם אינה כדי לנסות לשמוע ולהבין כו', אלא
לשם וויכוח בעלמא! ובמילא, חבל על הזמן; במקום להתווכח עמהם - מוטב לומר תהלים...

אבל ביחד עם זה, אסור שתשאר אצלם מחשבה וקס"ד שהסיבה לכך שלא מנהלים עמהם וויכוחים היא מפני שאין מה לענות... ולכן יש לפרסם את
הדברים האמורים - פס"ד להלכה מגדולי ישראל, אשר, אפילו במצב ד"לא זכו", ח"ו, הרי עצם האמונה בביאת המשיח והצפי' לבואו, ממחרת ומקרב
את הגאולה האמיתית והשלימה!

(משיחת ש"פ האזינו תשמ"ו)

והמציאות העצמית על-מנת לעשות מהעולם דירה לו ית' -

אומרת לו "תורת אמת" שהוא אכן הצליח, ופעל גדולות ונפלאות - אך אין זו הצדקה שמשום כך הוא יעזור. ואדרבה, אז צריך להיות הענין ד"אחרי" (העבודה ב'מבצעים' שבאה לאחרי-זה) באופן נעלה יותר, עוד יותר מהעבודה ד"אחת בשנה", שנעשית ע"י ה"אחד" שבישראל, הכהן הגדול, ב"אחד" במקום - קודש הקדשים.

ומכיון שהתורה תובעת זאת, הרי הדבר ברור ש"איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחך", וניתן הכוח על כל ענינים אלו, על מנת להמשיכו בכל השנה כולה,

והקב"ה מוציא כל יהודי מכל המיצרים וגבולים (מכל הענינים המבדילים), ונעשית חירות אמיתית, "שאינ לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה",

ואזי יכול הוא להתעסק בכל הענינים האמורים באופן ד"ופרצת" - מכיון שאין לו שום הגבלות, ויש לו את כל הצרכים שלו, כולל גם בני חיי ומזוני ובכולם רויחי, במילא יכול הוא לעסוק בכל הענינים האמורים. . עד למרחב העצמי, ולהרחבה ד"והבאתי אתכם אל הארץ" - ה"ארץ טובה ורחבה", בקרוב ממש, בביאת משיח צדקנו.

התוועדות מוצי"ק פ' אחרי תשל"ח

תתוועדו, תלמדו השיחות של הרבי

מוצאי יום-הכיפורים תשי"ב.

כמה מאנ"ש הקישו על דלת חדרו הק' של הרבי, לבקשו שיתוועד עם החסידים.

אחרי משך זמן, יצא כ"ק אדמו"ר מחדרו הק', ואמר, שאין בדעתו לערוך ההתוועדות עתה, ויתוועד - בעזרת ה' - בשמחת בית השואבה.

אחד מן הנוכחים במקום ביקש שוב ואמר שהקהל רוצה התוועדות עתה. השיב כ"ק אדמו"ר: "ניט אלין וואס מ'וויל דארף מען נאכגעבן..." (לא כל מה שרוצים צריכים לתת...)

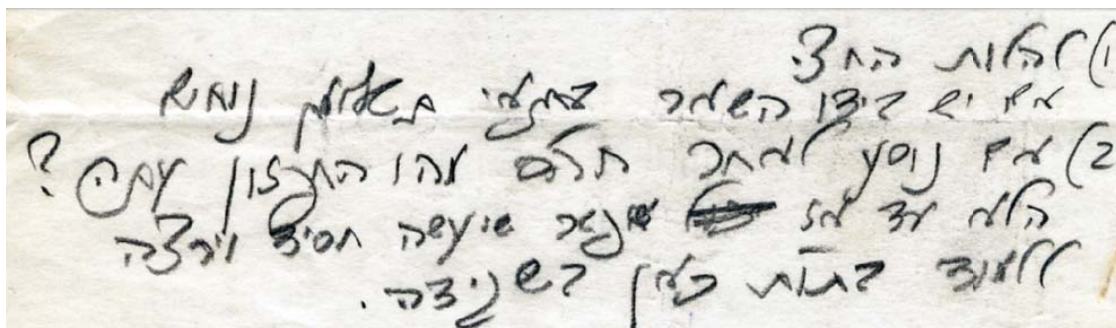
והמשיך: "תתוועדו בעצמכם, תלמדו מהשיחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר דמוצאי יום הכיפורים שישנם מכבר. "א גוטן יו"ט" "א גוטן פארבריינגען" והוסיף כ"ק אדמו"ר בבת צחוק "האט ניט קיין פאריבל"...

לאחר מכן שלח כ"ק אדמו"ר באמצעות המזכיר הרב חדקוב "לעקאח" בתור השתתפות בהתוועדות.

ת"מ התוועדות ח"ד עמ' 20

יעשה חסיד

בחור אחד כתב לרבי שברצונו לנסוע ללמוד בישיבה לא חב"דית באנגליה, אך היות וחסר לו סכום כסף עבור הוצאות הנסיעה, שואל הוא את הרבי (בחודש אלול) אם לקחת הלוואה או לקחת עבודה זמנית ולכסות את הוצאות הנסיעה. לפנינו מענה הרבי אליו:

- 1) להלות החצי אם יש בידו השאר בתנאי תשלומין נוחים
- 2) אם נוסע לאחר ח"ס [= חג הסוכות] מהו החפזון עתה? הלא עד אז אפשר שיעשה חסיד וירצה ללמוד בתו"ת [= בתומכי תמימים] כאן בשקידה.

הנה אנכי והילדים

יומן מיוחד מיום "גאט'ס נאָמען", י"א תשרי תשנ"ב

שליט"א עמד בפתח ג'ן עדן התחתון' (במקום הרגיל של חלוקת דולרים), ונתן לכל אחד ואחד מהילדים שטר של דולר אחד לצדקה תוך שהוא מברך כל אחד מהם בברכת "אָ גוט יאָר" ולכמה מהילדים אמר "אָ זיסע יאָר", בכל משך החלוקה פניו הק' האירו באור מיוחד. החלוקה התקיימה במהירות ביחס לכמות הילדים האדירה - בלעה"ר - שעברה לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א.

בתום החלוקה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א לחדרו הק', ובתוך כך, הגיעו עוד המוני ילדים מרחבי העיר, וכיוון שכך, נודע שכ"ק אדמו"ר שליט"א ימשיך בחלוקה המיוחדת בצאתו לאהל. לקראת צאתו נאסף קהל גדול במיוחד ונעמד בחוץ, הסטנדר המשמש את הרבי שליט"א לאמירת השיחות הובא החוצה והועמד על יד המכונת, וכאשר נפתחה הדלת וכ"ק אדמו"ר שליט"א יצא כדי לנסוע לאוהל, נעמד על יד הסטנדר והמשיך בחלוקה, תוך שהוא מורה בידו הק' לילדים מהיכן לגשת ולאן להמשיך. חלוקה זו נמשכה כעשר דקות, ולאחריה נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א למכונתו ונסע לאהל.

על מנת שתכלול "וואָס מער קינדער" [=כמה שיותר ילדים], כמו כן כ"ק אדמו"ר שליט"א ביקש להדגיש שהחלוקה מיועדת אך ורק עבור ילדים "און מ'זאָל נישט מאַכן קונצן" [=ובלי התחכמויות].

הבשורה המפתיעה התפרסמה במהירות הבזק בכל מוסדות החינוך ובבתים פרטיים בשכונה וברחבי העיר, ועד מהרה החלו להופיע בזה אחר זה אוטובוסים עמוסים בצאן קדשים, חיילי צבאות ה'.

המוני ילדים המשיכו לזרום כל העת לעבר בית חיינו, פעוטות קטנים בידי הוריהם מכורבלים בשמיכות חורף נחפזים אל בית המדרש הגדול ממתינים בתור הארוך על מנת לזכות לקבל מידו הק' דולר לצדקה בחלוקה המיוחדת. בערך בשעה שתים החלה החלוקה, כ"ק אדמו"ר

י"א תשרי - "בשם ה'" - ה'תשנ"ב

לתפילת שחרית היום נכנס כ"ק אדמו"ר שליט"א מעט מאוחר מן הרגיל. מעט זמן לאחר תפילת שחרית נודע לקהל ההוראה המפתיעה - טרם צאתו של כ"ק אדמו"ר שליט"א למקוה ביקש להודיע, אשר לאחר שובו מהמקוה טרם צאתו לאהל תתקיים חלוקת דולרים מיוחדת לילדים וילדות טרם בר ובת מצווה, ריל"ג ירד לבית הכנסת והודיע לקהל את ההודעה המרעישה הנ"ל והוסיף אשר כ"ק אדמו"ר שליט"א ביקש לפרסם על דבר החלוקה המיוחדת

"הסטנדר הובא החוצה והועמד ליד המכונת" כ"ק אדמו"ר בעת החלוקה המיוחדת, י"א תשרי תשנ"ב

